

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 10/2019-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED]; [REDACTED]; a [REDACTED] zastúpených advokátom Mgr. Petrom Arendackým, Železničiarska 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a 4 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18 CoE 555/2016 z 28. marca 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2018 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a 4 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 18 CoE 555/2016 z 28. marca 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. V konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) sa obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] v procesnom postavení oprávneného domáhala núteného výkonu exekučného titulu vo forme notárskej zápisnice spísanej notárkou [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. N 273/2004, NZ 67532/2004 (ďalej len „notárska zápisnica“) proti sťažovateľom v procesnom postavení povinných.

Sťažovatelia podali na okresnom súde návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom. Okresný súd uznesením č. k. 37 Er 2841/2007-64 z 28. júla 2016 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) návrh povinných zamietol.

3. Sťažovatelia podali proti uzneseniu okresného súdu odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil.

4. Sťažovatelia vo vzťahu k porušeniu základných práv napadnutým uznesením uviedli: „... notárska zápisnica nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, pretože ňou povinní uznali dlh, ktorý v čase jej podpísania neexistoval, a to z dôvodu, že peňažný úver nebol povinným ešte vôbec vyplatený. Notárska zápisnica ako exekučný titul bola spísaná v rovnaký deň ako zmluva o úvere a k podpísaniu oboch uvedených dokumentov prišlo súčasne.“

5. Podľa názoru sťažovateľov: „... v danom prípade došlo v dôsledku vyššie popísaných závažných pochybení k vydaniu arbitrárnych rozhodnutí, ktoré nerešpektujú ani znenie zákona, ani jeho ciele a ducha, ktoré sú v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou

Ústavného súdu SR, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ako základného práva sťažovateľa.“

6. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol nálezom:

„... o porušení základného práva sťažovateľov na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva sťažovateľov na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva sťažovateľov na účinný opravný prostriedok v zmysle článku 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj práva sťažovateľov vlastniť a nerušene užívať majetok v zmysle článku 20 Ústavy Slovenskej republiky, v článku 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd a v článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. marca 2018, č. k. 18Co/555/2016 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

9. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny zaručuje možnosť každému domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

11. Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

12. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 20 ods. 4 a čl. 11 ods. 4 listiny vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu.

13. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická osoba alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

III.

**K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy,
čl. 36 ods. 1 listiny a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru napadnutým
uznesením krajského súdu**

14. Sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (m. m. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. II. ÚS 255/2018, IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08).

15. Ťažiskovým argumentom sťažovateľov je tvrdenie, že notárska zápisnica je materiálne nevykonateľný exekučný titul, keďže povinní prostredníctvom notárskej zápisnice uznali dlh, ktorý v čase podpísania neexistoval. Neexistenciu dlhu sťažovateľa odvíjajú od skutočnosti, že peňažný úver nebol povinným v čase podpísania notárskej zápisnice reálne vyplatený.

16. Podľa § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti

dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (II. ÚS 809/2016, IV. ÚS 350/09).

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že sa úplne stotožnil so závermi okresného súdu, a preto ústavný súd považoval za nevyhnutné preskúmať aj uznesenie okresného súdu.

17. Z pohľadu ústavného súdu je potrebné poukázať na relevantnú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu: „... oprávnený s Evou S. a Ivanom S. (povinný v 1. rade) uzatvorili dňa 31.08.2004 Úverovú zmluvu č..., v ktorej sa oprávnený zaviazal, že poskytne klientovi dňa 31.08.2004 peňažné prostriedky vo výške 300.000,- Sk. Zmluvné strany sa dohodli, že záväzky klientov splatiť úver, úroky, sankčné provízie a poplatky sú zabezpečené ručením osôb, ktorými sú [REDAKOVANÉ] (povinný v 2. rade) a [REDAKOVANÉ] (povinný v 3. rade). V notárskej zápisnici sa povinní zaviazali splniť svoj záväzok v termínoch a spôsobom stanoveným v Zmluve, pričom konečná splatnosť úveru je dňa 28.08.2009.

Povinní v bode IV. notárskej zápisnici súhlasili v prípade nesplnenia svojho záväzku s vykonateľnosťou a exekúciou podľa tohto záväzku zo všetkého svojho hnutel'ného a nehnuteľného majetku do výšky pohľadávky veriteľa.

Podľa právneho názoru exekučného súdu v danej veci je pre spôsobilosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu dôležité splnenie náležitostí po formálnej a materiálnej stránke a nie existencia splatného dlhu.

Notárska zápisnica obsahuje všetky formálne náležitosti obsiahnuté v § 47 Notárskeho poriadku i materiálne náležitosti podľa § 41 ods. 2 písm. c) EP - právny záväzok, oprávnenú osobu, povinnú osobu, právny dôvod, predmet a čas plnenia, súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou.

Povinní nezaplatením nasledujúcej splátky porušili notársku zápisnicu, a preto oprávnení dôvodne iniciovali dňa 28.03.2007 začatie exekučného konania voči povinným na základe notárskej zápisnice, ktorá obsahuje všetky požadované materiálne a formálne náležitosti a teda je spôsobilým exekučným titulom.

V bode II. notárskej zápisnice... ako osoby povinné I. a dlžníci vyhlasujú, že svoj dlh vyplývajúci z Úverovej zmluvy... v plnom rozsahu čo do dôvodu i čo do výšky uznávajú. Notárska zápisnica je spísaná ako osvedčenie podľa § 56 NP o vyhlásení účastníka o právne významných skutočnostiach, ktoré by mohli byť podkladom pre uplatnenie práv, alebo ktorými by mohli byť spôsobené právne následky. V bode IX. notárskej zápisnice je uvedené, že táto notárska zápisnica obsahuje právny záväzok, v ktorom je presne označená osoba oprávnená, osoby povinné, právny dôvod, predmet a čas plnenia a povinné osoby v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasili. Notárka... osvedčuje vyhlásenie účastníkov o právne významných skutočnostiach, ktoré by mohli byť predpokladom pre uplatnenie práv, alebo ktorými by mohli byť spôsobené právne následky. Čiže v prípade uznania dlhu sa nejedná o hmotnoprávny úkon, ale úkon procesnoprávny, ktorý má základ v hmotnom práve a to v zmluve o úvere... Uzaním záväzku v bode II. notárskej zápisnice došlo len k spísaniu právne významných skutočností, nebol ním založený hmotnoprávny vzťah.

Nakoľko povinní nenamietali a ani nepreukázali, že by im peňažné prostriedky neboli poskytnuté, má súd v zmysle § 192 CSP za preukázané, že peňažné prostriedky boli povinným poskytnuté dňa 31.08.2004 a teda povinní sa nevzdali práv, ktoré vzniknú až v budúcnosti.“

18. Notárska zápisnica je verejnou listinou a pri splnení zákonom požadovaných podmienok vyplývajúcich z § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku je aj exekučným titulom.

19. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia

žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (m. m. I. ÚS 120/2012).

20. Z uvedeného vyplýva, že vydaniu poverenia predchádza exekučným súdom náležité preskúmanie exekučného titulu, ako aj žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie. Podstatou tohto preskúmania je preverenie materiálnej a formálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu. V prípade notárskej zápisnice formálna stránka jej vykonateľnosti spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice tak, ako je upravená v § 47 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. Materiálna stránka je priamo predpísaná Exekučným poriadkom v § 41 ods. 2, podľa ktorého nevyhnutnými náležitosťami notárskej zápisnice ako exekučného titulu sú vyznačenie oprávnenej a povinnej osoby, právny dôvod, predmet a čas plnenia a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou (m. m. I. ÚS 5/00).

21. Vykonateľnosť notárskej zápisnice nastáva zásadne uplynutím času na dobrovoľné splnenie povinnosti na plnenie obsiahnuté v tejto zápisnici. Jej vykonateľnosť sa skúma rovnako ako pri vykonateľných rozhodnutiach podľa príslušných predpisov procesného práva, t. j. skúma sa formálna a materiálna stránka vykonateľnosti. Je samozrejmé, že obdobne ako v prípade vykonateľnosti súdnych rozhodnutí, tak aj v prípade obsahových náležitostí exekučnej notárskej zápisnice platí, ak má byť vykonateľná, že tieto musia byť určené presným a nepochybným spôsobom, teda v tomto zmysle exekučná notárska zápisnica musí obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia atď.

Pri posudzovaní vykonateľnosti exekučnej notárskej zápisnice a pri posudzovaní vykonateľnosti rozhodnutia súdu podľa príslušných predpisov procesného práva sa uplatňujú obdobné kritéria, a preto záver o ich splnení alebo nesplnení sa v prípade exekučnej notárskej zápisnice nemôže podstatne odlišovať od záveru, ktorý by prichádzal do úvahy, ak by išlo o vykonateľné rozhodnutie súdu v rovnakej veci. Je síce možné uznať,

že posudzovanie vykonateľnosti exekučnej notárskej zápisnice môže byť v porovnaní s posudzovaním vykonateľnosti rozhodnutia súdu prísnejšie vzhľadom na to, že notárskej zápisnici ako exekučnému titulu nepredchádza súdne preskúmanie platnosti právnych úkonov účastníkov právneho vzťahu z hľadiska hmotného práva, tak ako je tomu v prípade vykonateľného rozhodnutia súdu, jednako táto skutočnosť nemôže znamenať zásadnú zmenu v prístupe súdu v exekučnom konaní k exekučnej notárskej zápisnici oproti jeho prístupu k vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu, pokiaľ ide o hodnotenie účinkov, ktoré majú ako platné exekučné tituly na právne vzťahy oprávnenej a povinnej osoby (m. m. I. ÚS 5/00, IV. ÚS 20/06).

22. K námietke týkajúcej sa sťažovateľmi tvrdenej neexistencie dlhu a z toho vyplývajúcej nevykonateľnosti notárskej zápisnice ústavný súd uvádza, že notárska zápisnica je v zmysle § 41 ods. 2 Exekučného poriadku rýdzo procesnoprávnym inštitútom, ktorý nadväzuje na hmotnoprávny základ, ktorým sú ustanovenia občianskeho a obchodného práva upravujúce uznanie dlhu, resp. záväzku.

Rozdiel medzi uznaním dlhu (záväzku) podľa hmotného práva a medzi notárskou zápisnicou obsahujúcou právny záväzok podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku je v dvoch náležitostiach. Predovšetkým nemôže ísť o jednoduchý písomný právny úkon, ale o písomný právny úkon v kvalifikovanej forme, teda vo forme notárskej zápisnice. Okrem toho musí notárska zápisnica obsahovať výslovný súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou právneho záväzku.

Práve tento súhlas povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je jej najdôležitejšou náležitosťou ako exekučného titulu. Totiž až tento prejav vôle povinného robí z notárskej zápisnice verejnú listinu, ktorá je spôsobilá na nútený výkon povinnosti uvedenej v jej obsahu. Ak podstatou tohto prejavu je vyjadrenie povinného, že súhlasí s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, jej vykonateľnosť je jeho základným účelom a cieľom. Uvedeným prejavom vôle povinného sa teda završuje vznik exekučného titulu, ktorým je inak zásadne len rozhodnutie príslušného štátneho orgánu. Inými slovami, výlučne v dôsledku tohto právneho úkonu povinného, ktorý je vzhľadom na svoj cieľ a účel procesnej povahy, sa z notárskej zápisnice stáva exekučný titul, ktorému zákon priznáva

rovnaké právne účinky, aké priznáva vykonateľnému rozhodnutiu súdu (I. ÚS 5/2000, II. ÚS 427/2018).

23. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol: „*Notárska zápisnica obsahuje všetky formálne náležitosti obsiahnuté v § 47 Notárskeho poriadku i materiálne náležitosti podľa § 41 ods. 2 písm. c) EP - právny záväzok, oprávnenú osobu, povinnú osobu, právny dôvod, predmet a čas plnenia, súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou.*“

24. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natol'ko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. II. ÚS 386/2017, I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

25. Ústavný súd poukázaním na obsah citovaného odôvodnenia uznesenia okresného súdu v spojení s napadnutým uznesením krajského súdu dospel k záveru, že všeobecné súdy dali jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré sťažovatelia v konaní nastolili.

Skutočnosť, že sa sťažovatelia so závermi všeobecných súdov nestotožňujú, nemôže sama osebe založiť odôvodnenosť ústavnej sťažnosti (m. m. I. ÚS 10/2012).

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, práva čl. 1 dodatkového protokolu

26. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že ich porušenie sťažovateľa namietajú v spojení s namietaným porušením, resp. ako dôsledok namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže ústavný súd dospel k záveru, že k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu nemohlo dôjsť, nemohlo dôjsť ani k porušeniu už označených práv. Ústavný súd preto aj túto časť sťažnosti odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú

27. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia. Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľov ako celok odmietol, o ďalších nárokoch v nej uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2019